

Kvoteflygtninge fra Eritrea

Introduktion og formål

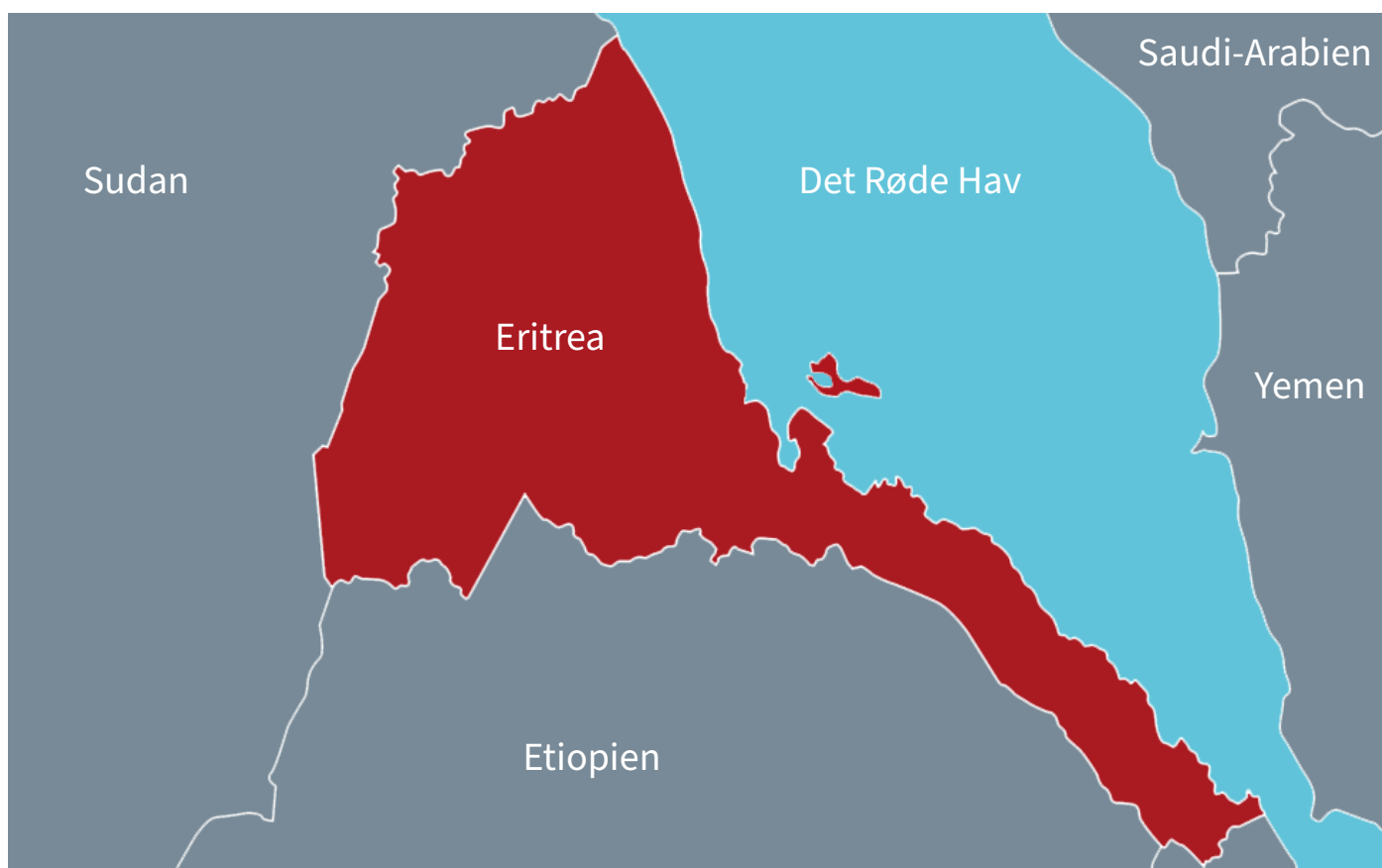
Dette notat giver baggrundsinformation og opdateret viden om Eritrea, om landets politiske og sociale situation samt om eritreiske kvoteflygtninges baggrund og behov ved modtagelsen i Danmark.

Notatet bygger på DRC's egen vidensindsamling samt rapporter og anden litteratur fra for eksempel FN og forskellige menneskerettighedsorganisationer. Derudover har DRC og Udlændingestyrelsen i marts 2025 været i Addis Ababa, Etiopien, for at interviewe eritreiske kvoteflygtninge indstillet til genbosætning i Danmark.

Det er forhåbningen, at notatet kan understøtte en god modtagelse og integrationsindsats i kommunerne.

Baggrund om Eritrea

Eritrea ligger i det nordøstlige Afrika med Etiopien mod syd, Djibouti i sydøst, Sudan i nordvest, Det Røde Hav i øst. Hovedstaden – og den største by – er Asmara med godt en 1,15 millioner indbyggere. Den samlede befolkning i landet er omkring 3,6 millioner.

Etniske grupper og sprog

Der er ni etniske grupper i Eritrea med hver sit sprog og kultur, hvoraf Tigrinya udgøre den største befolkningsgruppe. Gruppen udgør 50-55 % af befolkningen og er overvejende ortodokse kristne, om end der også er en muslimsk tigrinya-minoritet. Tigre-folket udgør ca. 31 % af befolkningen og er overvejende muslimer. Derudover består befolkningen af grupperne: Saho (ca. 5 % af befolkningen), Afar (ca. 5 %), Bilen (ca. 2 %), Hedareab (ca. 2,5 %), Rashaida (ca. 0,2 %). Der er nogenlunde lige mange kristne og muslimer i landet, og der er enkelte katolikker og Jehovas Vidner.

Størstedelen af befolkningen bor i højlandet. En vigtig skillelinje går mellem højlandet med overvejende ortodoks kristen befolkning og lavlandet, hvor der primært bor nomadefolk (Afar), som er muslimer og præget af arabisk kultur.

De officielle sprog er tigrinya, arabisk og engelsk. Derudover tales der sprog som Afar, Saho og Kunama samt Amhara, der er nationalsproget i Etiopien. Tigrinya tales også i Etiopien. Nogle ældre eritreere taler også italiensk, da Eritrea tidligere har været en italiensk koloni. Særligt mindre etniske grupper vil kunne tale flere sprog – typisk tigrinya og tigre.

Officielt er der lighed mellem de etniske grupper i Eritrea. Realiteten er dog, at tigrinya-gruppen dominerer inden for det politiske liv, administration og økonomi.

Sundhed og uddannelse

Der er negativ nettomigration i landet, da der er flere, der forlader landet, end der kommer til. Alligevel er der befolkningsvækst på grund af en høj fødselsrate. Kvinder føder i gennemsnit fem børn.

Malaria og tuberkulose er udbredt i Eritrea, og sundhedssystemet er udfordret med 0,88 læger pr. 1.000 indbyggere (i 2022). I Danmark er der til sammenligning ca. 4,2 læger pr. 1.000 indbyggere (i 2022). Dog har Eritrea oplevet forbedringer på sundhedsområdet de seneste årtier, hvad angår eksempelvis børnedødelighed, vaccinationer og

ernæring. Den gennemsnitlige levealder i 2025 er 69 år for begge køn. Omskæring af piger og kvinder er forbudt, om end flertallet af både mænd og kvinder er omskåret.

Ca. 23,4 % af befolkningen er analfabeter. Eritreas skolesystem består af fem års uddannelse i grundskolen, hvorefter man er tre år i mellemskolen. Derefter er der fire år i secondary school, hvilket svarer til gymnasiet. Man skal gennemgå en prøve for at komme i secondary school. Der er skolepligt de første otte år. Det tolvte og sidste år af skoleforløbet gennemføres på Sawa National Military Training Centre. Herefter har man mulighed for at komme på universitetet. Opholdet på Sawa fungerer desuden som introduktion til aftjening af værnepligt.

Nogle børn og unge dropper ud af skolen efter ottende klasse på grund af fattigdom, mens andre dropper ud af skolen for at undgå Sawa. Tolvte klasse er en obligatorisk del af den gymnasiale uddannelse, og uden den kan man ikke komme videre i skolesystemet. Unge, der ikke går i skole, bliver ofte opsamlet i landets byer til værnepligten.

Skikke

Der er store regionale forskelle i Eritrea, hvor flertallet af befolkningen bor i landdistrikterne. Eritrea var italiensk koloni fra 1890 indtil 2. verdenskrig. Hovedstaden Asmara afspejler den koloniale historie med italiensk inspireret arkitektur, brede boulevarder, cafeer og italienske restauranter. Dette afspejler sig også i kulturlivet og sport, hvor fodbold og cykling er populært.

I højlandet finder man mest små stenhuse med tagkonstruktioner af grene og to rum: et køkken og et opholdsrum. I lavlandet varierer bebyggelserne fra teltlignende boliger til mere permanente sten- eller lerhuse. Offentlig transport finder man kun i storbyerne.

Det eritreiske køkken er influeret af landets geografiske beliggenhed og kolonihistorie. Således er kaffe og såkaldte 'kaffeceremonier' – som det også er tilfældet i Etiopien – en væsentlig del af hverdagskulturen, ligesom maden i høj grad er inspireret af det etiopiske og italienske køkken. Injera – pandekagelignende brød af hvede spist

Foto: Silvia Diego

med kryddret sauce med bønner, linser eller kød – er udbredt særligt i landområderne. Det spises typisk med højre hånd.

Hverdagsliv og omgangsformer varierer betragteligt. Der er f.eks. videre rammer for samvær mellem mænd og kvinder i storbyen Asmara end i landområderne. Tøjstil varierer afhængigt af region og etnisk gruppe. I storbyerne er befolkningen – både mænd og kvinder – mest klædt i vestlig stil, hvor beklædningen er mere traditionel i landområderne. De betragtelige regionale og sociale forskelle betyder også, at nogle af de bedrestillede eritreere er vant til moderne teknologi og moderne husholdningsremedier. En væsentlig del af befolkningen har dog ikke erfaring med moderne teknologi.

Arrangerede ægteskaber er almindeligt forekommende i landdistrikterne, og giftealderen er ofte ung. Hvor kernefamilien er den centrale sociale enhed, er den integreret i den udvidede familie eller klannetværk. Der er variationer i kønsroller. Det er almindeligt, at både mænd og kvinder arbejder, men overvejende er der en forholdsvis traditionel kønsopfattelse med en stor andel af kvinder, der tager sig af hjem og familie. Der kan dog også observeres generationsforskelle, hvor unge kvinder oftere har en uddannelse og er mindre traditionelle i anskuelser og adfærd. Livsformen med selvforsørgende landbrug er i stor udstrækning kendetegnet ved en arbejdsdeling, hvor kvinder og mænd varetager forskellige opgaver.

Politiske forhold: Historie, regering og ytringsfrihed

Den eritreiske stat er i dag en ét-parti-stat. I 1950 blev Eritrea en del af Etiopien. I 1962 indledte befolkningen i Eritrea et oprør mod det etiopiske styre. Den største oprørsgruppe var Eritrea Peoples Liberation Front, som i 1970 fik Isaias Afwerki som leder. Krigen sluttede i 1991.

I 1993 stemte et flertal i en folkeafstemning om selvstændighed for, at Eritrea skulle være et selvstændigt land, og siden har landet haft en autoritær styreform. Afwerki blev national frontfigur, da han var en central figur i kampen mod Etiopien og blev et symbol på frihed og selvstændighed. Afwerki blev præsident og har siddet på magten siden 1993.

Forholdet til Etiopien var anspændt efter uafhængigheden, og dette udløste en krig fra 1998 til 2000. En fredsaftale blev indgået i 2000, men med forsat uenighed om grænsedragning mellem de to stater. I 1990'erne bevægede Eritrea sig langsomt mod et demokrati, men planlagte reformer blev aldrig implementeret. Der har ikke været frie demokratiske valg i Eritrea siden 1993. Under Afwerki ledelse eksisterer der kun ét parti: People Front for Democracy & Justice (PFDJ). Afwerki har afvist enhver plan om et demokratisk valg i fremtiden.

Retssystemet er underlagt regeringen. Som eritreer kan man risikere at blive anholdt og fængslet i mange år, uden at der iværksættes nogen juridisk procedure, eller at den tilbageholdte eller familien bliver informeret om grundlaget for tilbageholdelsen. Familien vil ofte aldrig blive informeret om, hvor den tilbageholdte er fængslet.

Regeringen slår hårdt ned på kritik. Kritikere af styret risikerer fængsling, tortur og henrettelse, og mange er i de seneste år forsvundet sporløst. Der er ingen fungerende privatejede medier i landet og ingen udenlandske korrespondenter. I 2001 lukkede regeringen alle selvstændige medier – journalister, embedsmænd, kritikere af staten blev arresteret og forsvandt, deres familier har intet hørt siden.

Kun fire religioner er godkendt og tilladt at dyrke af den eritreiske stat: Protestantisme, katolicisme, eritreisk ortodoks kristendom og sunni-islam. Uafhængige religiøse grupper bliver udsat for forfølgelse. For eksempel er Jehovas Vidner og uafhængige grupper af evangeliske kristne blevet udsat for overgreb.

Eritrea har i mange år modtaget hård kritik fra FN og en række menneskerettighedsorganisationer for overgreb mod befolkningen. Eritrea er i dag internationalt isoleret. Regeringen begrænser import og humanitær hjælp/bistand, internationale organisationer nægtes adgang, og landet samarbejder ikke med FN, UNHRC eller Den afrikanske menneskerettighedskommission ACHPR, selvom landet er medlem.

Krigen mod Etiopien gik hårdt ud over Eritreas økonomi, men trods det er infrastrukturen blevet udviklet og forbedret de seneste årtier, og Eritrea har oplevet betragtelig økonomisk vækst de seneste år. Ifølge Verdensbanken var vækstraten i 2011-12 på ca. 9 %, hvilket gjorde Eritrea til en af de hurtigst voksende økonomier i verden. Nyere tal anslår vækstraten til at være omkring 3 % i 2024 og 2025. Økonomien er hovedsageligt baseret på råstoffer (minedrift) og landbrug og er desuden meget afhængig af de penge, som den eritreiske diaspora sender tilbage til familie og netværk i landet.

Værnepligten

Værnepligten er den primære årsag til flygtningestrømmen ud af Eritrea. Værnepligten aftjenes både af mænd og kvinder i alderen 18-40 år. Ifølge loven varer tjenesten 18 måneder. Værnepligten består af grundlæggende træning i seks måneder og samfunds-tjeneste eller militærtjeneste i 12 måneder, men i praksis kan den strække sig uendeligt, i nogle tilfælde flere årtier uden tidsramme. Der foretages blandt andet opsamlingsrunder, hvor militæret tilbageholder unge på gaden og tvangsindruller dem i militæret.

Værnepligten kan aftjenes både i det eritreiske forsvar og i den civile sektor. Ca. halvdelen af de værnepligtige aftjener i den civile sektor. Dette kan være inden for administration, anlægsarbejde eller landbruget. Staten kan også udleje værnepligtiges arbejdskraft til udenlandske privatejede virksomheder. For mange kvinder medfører værnepligten seksuelle overgreb.

Under tjenesten er man underlagt et brutalt disciplinært system.

Internationale organisationer, blandt andet Human Rights Watch, beskriver ordningen som tvangsarbejde og krænkelse af menneskerettighederne. Værnepligten bruges som et redskab til kontrollere befolkningen og begrænse borgernes frihed. Værnepligten er integreret i uddannelsessystemet. Dette kan få konsekvenser for de unges videre uddannelse og fastholder dem i systemet. Der er ikke præcis viden om, hvor mange der aftjener værnepligt, men det er formentlig en væsentlig del af befolkning. Nægter man at aftjene værnepligt, medfører det ofte fængselsstraf, tortur, konfiskation af ejendom og inddragelse af statsborgerskab.

Konflikten i Tigray

Tigray er den nordligste region i Etiopien og grænser op til Eritrea. Der har de seneste år været konflikt mellem Tigray People's Liberation Front (TPLF), Tigrays regionale ledelse, og den etiopiske regering. Før 2018 havde TPLF stor national indflydelse, men da Abiy Ahmed i 2018 blev premierminister i Etiopien, etablerede han sit eget landsdækkende parti: Prosperity Party. TPLF mistede dermed sin nationale magtposition, men ønskede at forblive en stærk regional magt og have selvstyre i Tigray. I november 2020 angreb TPLF etiopiske militærleje, hvilket startede en borgerkrig. Etiopiske regeringsstyrker indtog hovedstaden i Tigray, Mekelle, og civile blev udsat for vold og etnisk udrensning. I 2022 blev der indgået en fredsaftale, men området er præget af usikkerhed og mangel på basale fornødenheder, hvilket har tvunget mange på flugt. Disse omstændigheder påvirker også de eritreiske flygtninge, som opholder sig i Tigray.

Foto: Sufian Abdul-Mouty

Foto: Silvia Diego

Foto: Mustafa Cevrek

Eritreiske kvinder og børn

De eritreiske flygtninge, der er udvalgt til genbosætning i Danmark, tilhører en særlig udsat og sårbar gruppe. Det er enlige kvinder, de fleste med børn, der har levet under meget udsatte forhold både i oprindelseslandet og under flugten. Nogle af kvinderne kommer fra små landsbyer, andre fra større byområder. Mange har levet i årevis i flygtningelejre og i usikre forhold i Etiopien. Det varierer meget, hvor længe de har levet i eksil, men nogle er flygtet fra Eritrea tilbage i midten af 00'erne.

Hvem er kvinderne?

Kvinderne, der er tilbudt genbosætning i Danmark, taler tigrinya og/eller afar og saho, og tilhører disse etniske grupper. En stor del kommer fra landsbyer og landområder og har kun sparsom lønarbejdserfaring, primært fra landbrug, frisørarbejde og mindre rengøringsjobs. En del – særligt nogle af de ældre kvinder – har begrænset skolegang, og nogle er analfabeter. De yngre har derimod modtaget skolegang inden flugten, og flere kan læse og skrive på flere sprog – herunder tigrinya, saho, afar og amharisk.

En del af kvinderne har oplevet kønsbaseret vold og chikane samt social isolation i Eritrea såvel som i Etiopien. De er i en særlig udsat position, da de står uden mandligt netværk. Mange af kvinderne har oplevet svigt fra deres tidligere partnere eller mistet kontakten. Andre er blevet udstødt af familien, fordi de er blevet voldtaget eller har fået børn uden for ægteskabet. Derudover er de flygtet fra det undertrykkende regime i Eritrea og den tvangsprægede værnepligt, der medfører rettighedskrænkelser både for dem selv og for deres børn.

Kvinderne kan typisk ikke vende tilbage til Eritrea uden at risikere fængsling eller kollektiv straf for hele familien, da de bliver betragtet som landsforrædere.

Forholdene i Etiopien

I juni 2024 var over 170.000 eritreiske flygtninge registeret i Etiopien. Kvinderne, der kommer til Danmark, har opholdt sig i flygtningelejre i Afar-regionen og i Tigray-regionen, eller de har levet som flygtninge i byen Logya i Afar-regionen eller i hovedstaden Addis Ababa.

I Etiopien står eritreiske kvinder og børn over for omfattende udfordringer. Deres muligheder for at arbejde er begrænset i henhold til etiopisk lovgivning. De fleste af kvinderne modtager humanitær og begrænset økonomisk støtte fra UNCHR, mens andre støttes af familie eller klanmedlemmer. Da det med få undtagelser ikke er lovligt for dem at arbejde i Etiopien, har nogle søgt arbejde på det irregulære eller ulovlige arbejdsmarked. Tilværelsen som kvindelig flygtning i Etiopien har været præget af manglende myndighedsbeskyttelse, psykisk og socio-økonomisk udsathed samt manglende adgang til basale ydelser, sundhed, beskæftigelse og sikkerhed.

Enkelte familier er flygtet flere gange på grund af krigen i Tigray og har i forbindelse med flugt oplevet både sult og mangel på vand. Flere børn og voksne er psykisk påvirkede af deres oplevelser med symptomer på stress, PTSD, depression, mareridt og panikanfald.

I Addis Ababa og i andre storbyer er der ikke adgang til humanitær hjælp, og dermed er kvinderne der særligt afhængig af små jobs og hjælp fra familie eller klan. Dette sætter yderligere de unge kvinder og børnene i en udsat situation med forøget risiko for overgreb, udnyttelse og menneskehandel. Flere har oplevet sult, trusler, overgreb og seksuel udnyttelse.

Desuden er eritreiske flygtninge i Addis Ababa i risiko for at blive arresteret af det etiopiske politi samt for at blive overvåget af eritreiske sikkerhedstjenester. Siden konflikten i Tigray er der beretninger om, at eritreiske flygtninge er blevet arresteret, bortført, udsat for vold eller er forsvundet, hvis de antages at have en tilknytning til konflikten i Tigray eller anses som en trussel mod det eritreiske regime. På grund af disse forhold er mange flygtet videre til Sudan eller mod Europa.

Børnene

Der er både små og store børn blandt dem, der kommer til Danmark. Børnene er vokset op med usikkerhed og traumer, og de har sjældent en stærk tilknytning til Eritrea, da de har været på flugt det meste eller hele deres barndom. De taler derfor ofte flere sprog, og de yngre, der er opvokset i en flygtningelejr, kan have begrænsede læsefærdigheder.

Da familier med enlige kvindelige forældre ofte er særligt svagt stillet, har nogle børn i kortere eller længere perioder droppet skolen for at hjælpe i familien og bidrage til familiens økonomi.

Remitter og konflikter i Danmark

Eritrea er blandt de lande med størst diaspora – omkring halvdelen af Eritreas befolkning lever i udlandet. Den eritreiske stat opkræver penge fra eritreere i vesten, hvilket er en af landets største indtægtskilder. Dette er i form af en skat på 2 % af indtægten, som eritreere bliver presset til at betale af deres ambassade. Man bliver opkrævet denne skat, hvis man som eksil-eritreere har behov for hjælp på ambassaden f.eks. med pas/visum, sende pakker hjem eller penge hjem til familie eller hjælp til officielle dokumenter. Slægtninge i landet kan opleve pres, chikane og trusler fra staten, hvis deres familie i udlandet ikke betaler skatten. Skatten forsøges også opkrævet fra eritreere, der har boet i Danmark i mange år. Den eritreiske stat har ”hjælpere” i Danmark, der opsøger herboende eritreere.

Eritreere uden for landet kan stadig leve i frygt for regimet. Regeringen spionerer og overvåger eritreere i andre lande, særligt dem der ytrer sig kritisk.

Der har de seneste år været eksempler på konflikter mellem eritreere i Europa, herunder også i Danmark. Konflikterne er primært mellem tilhængere og modstandere af styret. Konflikterne er særligt kommet til udtryk i forbindelse med offentlige begivenheder, fejring og festivaler afholdt af dele af den eritreiske diaspora.

Modtagelse og opmærksomhedspunkter

Når kvoteflygtninge bliver indstillet af FN til genbosætning i Danmark, bliver de indledningsvis interviewet af repræsentanter fra Udlændingestyrelsen og DRC Dansk Flygtningehjælp. De gennemgår desuden inden afrejse til Danmark en helbredsundersøgelse og modtager et kort førafrejsekursus afholdt af Udlændingestyrelsen og med deltagelse af SIRI og en kommunal repræsentant. Familierne har fået en helt overordnet introduktion til Danmark, og de har underskrevet en erklæring, hvor de accepterer vilkårene for genbosættelse i Danmark.

Der vil dog stadig ved ankomsten til Danmark være behov for introduktion og viden om rettigheder og pligter og det samfund, de skal være en del af. Kvoteflygtninge bliver visiteret direkte til en kommune og har således ikke boet på et asylcenter i Danmark, inden mødet med kommunen. Mange af de flygtninge, der er indstillet til genbosætning i Danmark, vil sandsynligvis have psykiske reaktioner på baggrund af deres oplevelser. Det kan være relevant og nødvendigt med traumescreening, når de ankommer til Danmark, og det er værd at være opmærksom på behov for traumebehandling og familiestøtte.

På trods af de voldsomme oplevelser og udfordringer, kvinderne har med sig, fremstår de fleste stærke og med stort mod på en ny tilværelse for dem selv og deres børn. De ønsker muligheder for deres børn og dem selv i form af skolegang, uddannelse og lige rettigheder i samfundet. Viljen til at finde arbejde og blive selvforsørgende er generelt stor, og de ønsker at kunne leve et liv uafhængigt af andre.

Foto: Silvia Diego

Viden, rådgivning og sparring

Hvis du oplever tvivl eller spørgsmål vedrørende modtagelsen af eritreiske kvoteflygtninge henvises til nedenstående muligheder for rådgivning eller yderligere viden:

Portal: Velkommen til Danmark

DRC Dansk Flygtningehjælp har i samarbejde med Als Research lavet portalen Velkommen til Danmark, hvor man kan finde informationer og film på trigrinya om livet i Danmark. Det giver et indblik i det danske samfund, herunder om børn, pasning og skole, sundhedsvæsenet og arbejde i Danmark.

Læs mere og se filmene her: www.velkommentildanmark.dk

Rådgivning og sparring for fagpersoner om udsatte flygtninge

Center for Udsatte Flygtninge rådgiver over telefon og mail om spørgsmål vedr. udsatte flygtninge og flygtninge med traumer.

Telefon: 3373 5339 (hverdage 9-16) **Email:** udsatte@drc.ngo

Hjemmeside: www.integration.drc.ngo/cuf

DRC Asyl

Rådgivning om asyl, hjemrejse og repatriering.

Adresse: Lyngbyvej 100, 2100 København Ø

E-mail: advice@drc.ngo eller
return.advice@drc.ngo

Telefon: 3373 5000.

Hjemmeside:
asyl.drc.ngo/om-os/kontakt-drc-asyl

Frivilligrådgivningen

Rådgivning om familiesammenføring, forlængelse af opholdstilladelser, permanent ophold og indfødsret/statsborgerskab.

Hjemmeside:
frivillig.drc.ngo

Litteraturliste

Klein, C. Hvis du ikke stopper, slår vi dig ihjel: Helen fik dødstrusler for at kritisere diktatur, Danmarks Radio, 15. marts, 2024

Center for Applied Linguistics, Eritrean Refugees from the Shimelba Refugee Camp, 2010

ECOI, Eritrea: Briefing, 2025

Element Wikipedia, Eritrea, 2025

World Culture, Encyclopedia, Cultures and their Cultures, Eritrea, 2015

EveryCulture, Eritrea, 2015

European Asylum Support Office, Country of Origin Information Report, Eritrea Country Focus, 2015

Reporters Without Borders, World Press Freedom Index, 2025

Human Rights Watch, World Report 2025; Eritrea events 2024, 2025

Human Rights Watch, Tigray conflict, 2024

Human Rights Watch, They are making us slaves, not educating us: How indefinite Conscription Restricts Young People's Rights Acces to Education in Eritrea, 8. august, 2019

Institute for Peace and International Affairs, Urgent action is needed to prevent Tigray from sliding back into war, 2024

Lomholt, A., Eritrea opkræver skat i Danmark, TV2, 15. januar, 2015

Office of High Commissioner for Human rights, Human Rights Situation in Eritrea Remains Dire and Authorities Choose to Maintain Practices which the Crises, Special Rapporteur Tells Human Rights Council, 2024

Styrelsen for Videregående Uddannelser. Fakta om udenlandske uddannelser: Eritrea, 2015

The Borgen Project, Top 10 facts about living conditions in Eritrea, 2024

Trading Economics, Eritrea GDP growth (annual), 2025

United Kingdom Home Office, Operational Guidance Note – Eritrea, 2015

United Nations Office of the High Commissioner for Human Rights, Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea, 2014

UN News, UN address strongly worsening humanitarian situation in Eritrea, 2021

UFM – Undervisningsministeriet (Danmark), Landehåndbogen: Søg op vurderinger af uddannelse og dokumentation, 2024

UN / Africa Renewal, Eritrea: Transforming communities through literacy, 2021.

United Nations News. Ethiopia: Mass killings continue, risk of further 'large-scale' atrocities, 2024

Worldmeter, Eritrea Population, 2025

World Review, Literacy Rate by Country 2025, 2025

Kvoteflygtninge fra Eritrea

Udgivet af:
Center for Udsatte Flygtninge
DRC Dansk Flygtningehjælp

Telefon: +45 3373 5339
www.integration.drc.ngo/cuf
udsatte@drc.ngo

Tekst udarbejdet af:
Maéva Djaba og Mads Ted Drud-Jensen
Center for Udsatte Flygtninge

Layout: torsdag.graphics

DRC Dansk Flygtningehjælp Integration © December 2025

